

Ocenění

Čestné uznání

Markétě Novákové za herecký výkon v roli Agnes v inscenaci Krysař
Mladému kolektivu MM ZUŠ Litvínov za snahu hledat a objevovat
Pavlovi Bártovi za herecký výkon v roli Muže v inscenaci Hotel Infercontinental
Evě Šeflové za herecký výkon v roli Ženy v inscenaci Hotel Infercontinental

Cena

Davidovi Adámkovi za dramaturgickou volbu inscenace Vernisáž
Janovi Doležalovi za herecký výkon v roli Mladého muže v inscenaci Zdravotní vycházka
Soně Kratochvílové za herecký výkon v roli Mladé ženy v inscenaci Zdravotní vycházka
Radimovi Brejchovi za roli Fernanda v inscenaci Grönholmova metoda
Pavlovi Bártovi za herecký výkon v roli Julia v inscenaci Grönholmova metoda
Marii Mušce Chmelíkové za herecký výkon v roli Mercedes v inscenaci Grönholmova metoda
Aleně Krivancové za herecký výkon v roli Erži Orbánové v inscenaci Kočičí hra
Marcele Švejdové za herecký výkon v roli Myšky v inscenaci Kočičí hra
Janě Kubátové za režii inscenace Grönholmova metoda
Markovi Marovičovi za scénografii inscenace Grönholmova metoda s přihlédnutím k inscenaci Zdravotní vycházka

Hlavní cena

Divadlu JakoHost Plzeň za inscenaci Grönholmova metoda

Cena diváka

Podividlu ažažAš za inscenaci Pivo

Gratulujeme!!!

ÚSMĚVY DNŮ

4

Rozhovor s Libuškou

”

Já: *Letos se koná již 34. přehlídka. Byla nějaká, u které jsi chyběla?*

Ona: Ne! To nešlo. I když jsem nemluvila, tak jsem tady byla.

Já: *Srovnej tu první a tu poslední. V čem je stejná a v čem se naopak úplně změnila?*

Ona: Stejného není vůbec nic. Úroveň souborů jde rapidně nahoru. Od roku 1995 je to moje „rodinná záležitost“ (rodinnou je myšlena divadelní rodina, pozn. redakce) a dávám tomu úplně všechno, pořádání je velká zodpovědnost.

Já: *Kolik času zabere příprava takové přehlídky?*

Ona: Rok dopředu se začne plánovat termín, celý rok ti v hlavě víří nápady a myšlenky na inovace. Do konce ledna musí být podány přihlášky a pak začne maraton s ubytováváním, sestavováním časového harmonogramu atd.

Já: *Jsi dlouhou řadu let úspěšnou provozovatelkou KD. Co tě přimělo k ukončení činnosti?*

Ona: Stáří!

Já: *Co ti kulturní dům vzal a co dal?*

Ona: Rodina šla stranou. Za své vzala i část soukromí. Na druhé straně mohu s jistotou prohlásit, že mé zaměstnání mi bylo koníčkem, co víc si od života přát...

Já: *Ted' budeš mít hodně volného času. Co uděláš jako první až nebudeš muset ráno do práce?*

Ona: Bude léto, bude hezky, půjdu na zahrádku, vyvenčím pejska a nebudu nikam spěchat.

Já: *Co dodat na závěr?*

Ona: Děkuji všem mým spřízněným divadelním dušičkám.

-mš-

sobota 11. 3. • 19.30 • DS Žumbera Plzeň – tvůrčí skupina SKORODIVADLO

István Örkény

Kočičí hra

„Tato hra má být hrána jako jediná plynulá, souvislá věta...“ István Örkény
Tragikomické téma hry nechává nahlédnout do vztahu dvou milujících se, stárnoucích sester, které, přestože je po válce rozdělují stovky kilometrů a každá z nich žije v naprosto odlišných sociálních podmínkách, žijí jedna pro druhou.

Láska kvete v každém věku. Proto se také v každém věku objevuje nevěra, rivalita a vztahové trojúhelníky. A Erži je živý. Nic si nedělá z kalendáře, aneb věk je jenom číslo. Je plná života, plná vzpomínek na lepší i horší časy (i když některé vzpomínky už se trochu pletou). Žije naplno, užívá si kamarádek, přítele i trochu složitějšího vztahu se starší, uhlazenou a přejemnělou sestrou Gisele. Ta žije v blahobytu u svého syna v Německu a nechce Erži přiznat, že je vlastně velmi osamocená. Dobře postavený syn ji zajišťuje po materiální stránce, ale

třeba vnoučata smí vidět jen za doprovodu chůvy...
Náhle se však Eržin život zřítí jako do propasti. Její přítel, celoživotní láska, se nechá okouzlit přítelkyní Pavlou. V situaci, kdy Erži neví kudy kam, ji nepodpoří ani naivní sousedka Myška, ani velmi zaměstnaná dcera s mužem. Rozhodne se pro razantní krok – spáchat sebevraždu. Maluje si luxusní pohřeb, při kterém budou všichni velmi litovat její ztráty. Nakonec ji zachrání sestra, která ji pozve do rodné obce, kde spolu mohou spokojeně žít.

-ss-

Mňau rozhovor

Já: Dobrý večer, já vám musím pográtulovat k paměti, „páč“ je úžasná. Prosím představte se a seznamte nás s hrou.

Ona: Dobrý večer, já se jmenuji Alena Křivancová, tuhle hru jsem si vybrala, obsadila jsem ji a nakonec jsem si vybrala i režiséra. Hra je o dvou stárnoucích ženách, které žijí daleko od sebe, ale pořád jsou ve spojení, pořád se milují i na tu dálku.

Já: Bylo těžké nastudovat tuto hru?

Ona: Je to strašně textu, ale s paní režisérkou jsem si dobře sedla a měly jsme stejný názor na věc.

Já: A co na to zbytek kolektivu?

Ona: Zbytek kolektivu to také velice baví, rádi hru hrají a myslím si, že jsou taky dobří.

Já: Jak dlouho tuto hru hrajete?

Ona: Hrajeme ji od listopadu.

Já: Jak dobře se dá na jevišti zestárnout s touto rolí, protože já vás netipuji na těch 65.

Ona: No a budete se divit, skoro.

Já: Vážně?

Ona: Já jsem čekala, až mi ten věk bude – tedy bez dvou let.

Já: Takže to budete dohrávat ještě 2 roky.

Ona: Kdybychom měli diváky, tak jo. Každému, kdo přijde, se hra líbí, jenomže lidi chtějí dneska spíš komedie. Lidi se chtějí smát.

Já: Obdivuji scény s telefonováním. Na závěr mám ještě jeden dotaz? To máte v souboru jenom jednu mladou holku?

Ona: Ne, ale tady jsme potřebovali jenom jednu.

Já: Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů.

Čičí porota

MC: Je přítomen Örkény? FZ: Örkény přítomen není, později řeknu ten morbidní důvod proč. K inscenaci – jde o hru pro 1 výbornou herečku a výborný kolektiv ostatních a to je rizikové. Soubor takovou představitelku má, sledovali jsme místy až s napětím její příběh. V některých místech má dobré spoluhráče. Blackouty diváka retardují, zbytečně děj prodlužují. Je sdělováno příliš velké množství textu, občas postavy přestávají konat slovem. Hereckým pohlazením je postava Myšky. Molnár je málo robustní zvnějšku i zevnitř, celkově účtyhodné představení, ucelené.“ MC: Děj, situace ukotvené v socialismu – posílání oblečení, rozdělené byty – možná proškrtat a tím tyto reálie oslabit? Gizela by měla zůstat na jevišti, dialog mezi nimi je nepřetržitý. MV: Cituji z autora: Kočičí hra je jediná dlouhá věta, kdy se nepřerušuje rozhovor mezi jednotlivými situacemi. Doporučuji co nejvíce zapracovat na provázanosti jednotlivých obrazů, blackouty retardují děj, škrtejte labutě, šálu, druhy čajů apod. KČ: „Eržika divácky i herecky přitažlivá, je sympatická její mnohmluvnost – lže, vymýšlí si, střídá několik poloh. Mimořádným zážitkem je herectví Myšky. Slovo souboru: Děkujeme. Slovo Myšky: Taky děkuji.

-lk-

**My jsme ti blázni, blázni z povolání,
my jsme ta banda, banda kašparů,
mordy a fóry, fóry k popukání,
všechno se vejde na káru...**

Případné pravopisné chyby vyjadřují názor redakce.

František Strnad

Spartakyjáda

Děj komedie se odehrává v současné době se snahou organizátorů obnovit tradici československých spartakiád. A co vše se kolem spartakiády 2016 událo a semlelo.

Závěrečné představení bylo tak trochu ve stylu kabaretu a skládalo se ze čtyř částí. V úvodním humor-ném projevu jsme byli seznámeni s úmyslem pana Spytihněva Ptáčka obnovit tradici spartakiádních cvičení, aby si ti starší připomněli, jaké to „tenkrát“ bylo. Současně by to umožnilo mladým ukázat, jak se generace jejich rodičů a prarodičů uměla bavit a smát, a také udělat něco pro své zdraví. Součástí přednášky byl i nábor cvičenek – přímo z publika se ale nikdo přesvědčit nenechal.

Během druhého vstupu jsme sledo-

vali náročné nacvičování skladby „Ženy s nákupní taškou“. Příprav se skvěle zhostila nejen velmi různorodá dámská skupina, ale i dva pánové, kteří se mezi ně velmi „nenápadně“ zamíchali. V části třetí jsme pak viděli vydařené vystoupení na nesmrtelný spartakiádní hit Poupata. Pro velký úspěch nové „Spartakyjády“ se výbor pro obnovení cvičení rozhodl připravit i skladbu pro rok 2022 s názvem Černobílá Evropa. Ukázka z ní byla skutečně zlatým hřebem výstupu ochotníků z Bolešín a zároveň celé přehlídky.

-ss-

Secvičený rozhovor

Rozhovor jsem dělal s režisérem a zároveň autorem hry.

Já: Dobrý den. Představte se nám a řekněte něco krátkého o souboru!

On: Dobrý den. Jmenuji se František Strnad. Náš soubor je mladounký. Zakládal jsem ho, když jsem se přestěhoval do Běšin ze Železné Rudy. To bylo roku 2014. Zde jsem se představil již před 4 lety se souborem z Rudy.

Já: Tato hra je z vlastní tvorby?

On: Ano, sám jsem ji napsal i režíroval.

Já: Máte s tímto kouskem ještě někam namířeno?

On: Máme termín v Plzni i Praze!

Což bude vrchol mé kariéry!

Já: Děkuji a mnoho zdaru!

On: Nashledanou

PS: Tomu říkám stručně!....

To bude mít Petra radost.

-jj-

Porota! Na značky!

FZ: Na úvod je třeba říct, že shlédnutá inscenace nesplňuje kritéria oblastní přehlídky a proto není možné ji hodnotit v intencích hodnocení ostatních souborů. MC: Velkou výhodou je, že máte autora písčícího pro svůj soubor. Viděli jsme něco jako satirickou komedii, s evidentní touhou diváka bavit, díky některému humoru cítíte odezvu z hlediště, ale nenechte se ukolébat! Humor na úrovni estrády, místy i humor satirický (poradce pro jazykovou kulturu). Objevují se humorné nápady, nejdou ale do dramatického celku, doporučuji uspořádat, zrytmizovat. FZ: Působné i méně působné vtípky, myslete více na tvar představení. Původní pointu – náhradu mužů za ženy – jste opustili a už se k ní nevrátili. Hra nemá konec, zápletka nedokončená, postavy černobílé. Manželka na tuto skladbu cvičila na Spartakiádě, natočil jsem si ji, budeme mít dnes doma hezký večer ☺ KC: Představitel řečníka – ideální kandidát na stand up comedy. Monolog velmi dobře strukturovaný. Jinak nejsem příznivcem tohoto humoru, je to pro fandý žánru, nebudu se k tomu více vyjadřovat. MV: Bez komentáře, vše bylo řečeno.

-lk-

Rozhovor s diváckou porotou

Opět jsem – po roce – dostala za úkol vyzpovídat diváckou porotu. Jako první jsem oslovila Naďu Chládkovou:

Já: *Prosím tě, kolik let se přehlídek účastníš jako porotkyně?*

NCh: Nevím přesně – kolem deseti let.

Já: *Takže jsi viděla přibližně 100 her?*

NCh: Tak to jsem jich viděla daleko víc, protože jsem na přehlídky chodila i v době, kdy jsem ještě neseděla v porotě.

Já: *A máš nějakou hru, která se ti prostě vpálila do paměti? Prostě, když se řekne „divadelní přehlídka“, tak ty řekneš...?*

NCh: Nejsilnější dojem zanechali Koně – to byly Karlovy Vary. Bylo to prostě úžasné! To se hrálo tady dole, v tzv. „aréně“ a dojem byl velmi silný. A pokud bych měla říct třeba komedii – prostě něco na odbourání – tak to byl – my tomu tak říkáme – Bušon (Ať žije Bouchon! Podivadlo Až Aš 2006 – pozn. red.). A potom Nahniličko – hodně dávno, před mnoha roky (v roce 2002, DS Žumbera, tvůrčí skupina Skoronarváno – pozn. red.). No a naši pochopitelně. Pro nás jsou přece naši nejlepší!

Podobný dotaz jsem položila i dalšímu porotci – Václavu Trčkovi:

Já: *Které představení se ti zapsalo nesmazatelně do paměti, za ty roky, co chodíš na přehlídku?*

VT: No Koně – naprosto nejlepší byli Koně. To bylo tady dole a byl při tom takový úzký kontakt mezi diváky a herci. Za ty roky se leccos hrálo tady dole, nebo se vešli herci i diváci na jeviště. Ona jakákoli sestava jeviště – hlediště, kde jsou diváci blízko hercům, vtahuje lidi do hry.

NCh: ...vždyť si vzpomeň – vloni nahoře se hrálo také to divadlo s německou problematikou. To bylo taky takový...

VT: ...no jo, to je takové téma, které je těžké a pořád se otevírá... A teď, jak byl ten Solaris, tak jsem si vzpomněl na Hotel mezi dvěma světy.

NCh: Tak ten byl taky moc dobrý, byl tady už třikrát a ten první byl nejlepší. To byli taky Plzeňáci.

VT: No jo, ono když máš ten první dojem velice dobrý, tak je těžké se pak zapsat lépe. A tehdy z toho prvního jsme byli úplně paf.

Já: *A celkově – co byste k přehlídce řekli?*

NCh: Je dobře, že to nejsou jenom komedie. Jeden rok to byla samá komedie a to už nebylo ono. Musí to být vyvážené.

VT: Taky by bylo dobrý, kdyby divák věděl, na co jde. Aby nebyl zbytečně zklamanej. Každý má náladu na něco jiného.

NCh: ...a taky jsem ráda, že od určitého ročníku – nebylo to úplně od začátku – se píše, pro jakou je to věkovou kategorií. A o té hře – pro představu by stačily 4 věty. Mohlo by to tam být, Vašku, vidíš?

-lk-

VT: No vemte si to – za týden 12 představení – bylo by dobře, kdyby si člověk dopředu mohl vybrat.
NCh: Mě letos potěšilo, že je od pondělka plno. A to tu v pondělí – středu nebyli ti herci. No v pondělí šli lidi „na titul“
VT: Já jsem rád, že je to prostě pro lidi. To není pro nějaký akademiky, není to událost pro vyvolený. To je obrovská nabídka pro město a pro všechny.

Druhý den rozhovor pokračoval s další částí poroty – paní B. Salákovou a L. Svatošovou:
Já: *Letos mám vlastně jednu hlavní otázku: Jaké představení na vás za ty roky nejvíce zapůsobilo?*
BS: Nejvíc? Jednoznačně Koně.
LS: Ano, Koně byli naprosto nej. A pak taky ještě – něco s donou Bernardou (Dům doni Bernardy, rok 2011 pozn. red.), to bylo moc pěkný.
BS: Jo a pak pochopitelně horažďovický Tyjátr!!!

Tak koukám, že divácká porota se vzácně shodla a pomyslným vítězem se ze VŠECH cca 200 divadelních představení všech 34 ročníků divadelních přehlídek v jejích očích stalo představení Koně z roku 2006 v podání Studia Divadla Dagmar.
A které by bylo to vaše?

– ss–

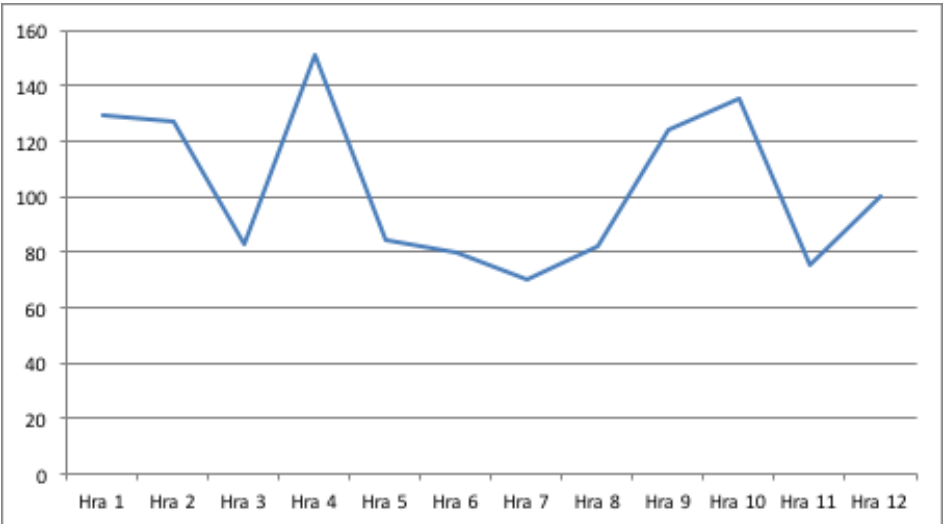
STATISTIKA DIVÁKŮ

(bez „divadelníků“, porot a „novinářů“)

Celkem bylo prodáno 496 vstupenek (v průměru 41,2 na představení), ale kromě toho bylo na každé představení rozdáno 62 vstupenek pro sponzory.

DATUM	ČAS	HRA	POČET OSOB
6. 3. 2017	20.00	SVĚTÁCI	129
7. 3. 2017	20.00	OD SILVESTRA DO SILVESTRA	127
8. 3. 2017	20.00	SOLARIS	83
9. 3. 2017	20.00	KRYSAŘ	151
10. 3. 2017	18.00	ZÁVISLÁCI	84
10. 3. 2017	20.00	VERNISÁŽ	80
11. 3. 2017	10.00	ZDRAVOTNÍ VYCHÁZKA	70
11. 3. 2017	13.00	GRÖNHOLMOVA METODA	82
11. 3. 2017	16.30	HOTEL INFERCONTINENTAL	124
11. 3. 2017	19.30	KOČIČÍ HRA	135
12. 3. 2017	10.00	PIVO	75
12. 3. 2017	13.00	SPARTAKYJÁDA	100

Pokud si chcete udělat představu, kolik bylo přítomných osob celkem, je třeba k počtům v tabulce připočítat vždy cca 30 osob tzv. interních (cca 10 pracovníků TT, 15 divadelníků z horažďovického Tyjátru a 5 porotců divácké poroty). Od čtvrtka potom výrazně počty navyšovali soutěžící divadelníci a jejich teamy.

neděle 12. 3. • 10.00 • PODIVIDLO ažažAš.

Miro Gavran

Pivo

V komedii Pivo se setkává otec a syn, jednotlivé scény ukazují otce ve věku 23 až 83 let, syna ve věku do 60 let. Jde o veselý, ale i emocionální příběh o vztahu otce a syna v rozmezí 60 let. Přes útlé dětství syna, přes malou úlohu matky, která zemřela, přes různé nutné rozepře dochází na sklonku otcova života k dojemnému smíření. Jednotlivé obrazy jsou zasazeny do různých let (1954, 1962, 1970... 2014) a střídají dialogy otce a syna s monology obou.

Nedělní inscenace nás zavedla do rodinného příběhu o otci a synovi. Hra nás provází celým jejich životem – od doby, kdy je syn miminko a postupně roste. Mohli jsme pozorovat, jak k sobě nacházejí cestu, jak otec syna podrží a podpoří v různých složitých situacích. Na druhou stranu i to, jak se dokážou sobě velice rychle vzdálit v době, kdy mají jiné životní vize a sny. Znovu je

sblíží až narozeniny chlapce z další generace. Otec mu slíbí, že ho děda naučí trakaře, tak jak to učil jeho, když byl malý. Celý život nás provázejí složité a mnohdy velice komplikované rodinné vztahy. I přesto, že jsme se nad hrou museli zamyslet, tak nás v některých situacích rozesmála a pobavila.

-as-

Rozhovor nad Pivem

Já: *Prosím představte se a řekněte nám, kdo přišel s touhle vtipnou veselou hrou?*
On: Jmenuji se Petr Vojkůvka a jsem ze souboru Podividlo ažažAš. Hru jsem našel já, protože dělám dramaturgii, skoro přes 20 let.
Já: *Jak bylo těžké nacvičit tuto hru, ta se dá nacvičit i u piva?*
On: Alkohol na jeviště nepatří, takže u piva jsme rozhodně netrénovali. Začali jsme se to učit o dovolené. Každý zvlášť, potom v bytě a pak na jevišti.
Já: *Zaslechl jsem, že to byla republiková premiéra. Je tomu tak?*
On: Ano. V Aši 26. 11. byla republiková premiéra.
Já: *Plánujete další věci?*
On: Teď mi přibyla jedna herečka, takže počet hrajících členů se zvýšil o 50 %. Řekla, že by ráda hrála v pohádce.
Já: *Takže zkusíte pohádku ve dvou?*
On: Ve třech.
Já: *Pardon, omlouvám se, v matematice jsem trochu slabší.*
Víte už název pohádky?
On: Ještě jsem neměl čas něco hledat, já hledám hry pro dva a ona mi řekla včera, že by chtěla hrát, je to naše zvukařka, takže teď musím hledat něco pro tři herce.
Já: *Děkuji za rozhovor a přeji hodně dalších úspěchů.*

S porotou na PIVO

KČ: Hra typická pro tohoto autora – funkční, chytrý bulvár. Vám se dostat tomuto žánru dařilo jen zčásti. Nejvíce mě zaujaly momenty, které byly pohybově a prostorově rozehrávány. Jakmile jste usedli ke stolu, měnilo se to v konverzačku se špatným temporytmem. Střídání kostýmů na jevišti bylo jaksi nevýhodné. Ničí vám to právě temporytmus. Bylo by možné rozehrát celý prostor – klidně běhat kolem diváků. MV: Namísto měnění kostýmů by bylo dobré vzít pouze jeden charakteristický prvek (například kšiltovku apod.). Často přeskakujete

mezi hovorovou a spisovnou češtinou. MC: Život připomíná řeku a řeka se nezastavuje (FZ: Tedy kromě Sovětského svazu ☺). Ne-zhasínat, nezastavovat – jet pořád dál. FZ: 2 poznámky – 1. technická – při změnách je tam hudba – přimlouval bych se jen za jeden motiv a ne příliš konkrétní. 2. dramatická – diváci obdivovali ty akce, já tě taky obdivoval, jenže ty nehraješ tenis – já ti pak vysvětlím, jak se to dělá ☺. Jinak děkujeme souboru za psychologicko-vývojový exkurz do života otce a syna.

-ll-